

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

- [Notícies](#)
 - [Actualitat](#)
 - [Cultura](#)
 - [Societat](#)
 - [Esports](#)
 - [Entitats](#)
 - [Baix Gaià](#)
- [Opinió](#)
- [Vida Social](#)
- [Entrevistes](#)
- [Reportatges](#)
- [Agenda](#)
- [El Club](#)

Select Page

Paquita Sendra: “Vaig entrar

a la botiga amb 14 anys, en tinc 83 i encara sóc jove per deixar el negoci”.

2 novembre 2020

Entrevista realitzada per **Òscar Ramírez Dolcet**

Als qui ja tenim una edat, encara ens ve al cap aquella imatge del “Colmado” o la botiga de queviures del barri o del poble. Allí canviaves els cascots de les ampolles del sifó o refrescos, prenies els ous per unitats, hi trobaves de tot i deies que ho apuntessin a la llista de la família perquè la mare o el pare ja passaven a liquidar-la cada setmana o a final de mes.

Aquell esperit de comerç de proximitat, de pura botiga amb els seus olors i colors variats i agradables, es manté amb prou feines en aquestes temps tot i les campanyes de les administracions animant-nos a comprar a tocar de casa i no a les grans superfícies.

Les botigues de queviures dels pobles, i sé que no agradarà llegir això, estan quasi condemnades a desaparèixer. En molts casos, quan es jubilin les persones que les porten, la persiana no es tornarà a aixecar. Allí hi quedarà la història recent i passada del poble, un retall de dècades anteriors i temps -segurament- més bons. Però ara, que encara tenim ocasió de, com a mínim, fer inventari mental amb els seus protagonistes, és bo que deixem escrit allò viscut, els orígens, les anècdotes, els moments difícils i les estones agradables.

La Paquita porta 69 anys rere el mostrador i ha aconseguit fidelitzar a la clientela en uns moments en que la gent vol comprar ràpid, barat i trobar-ho tot en un sol lloc.

Avui la protagonista és la Paquita Sendra Fernández, coneguda com “La Paquita” a seques. A la seva botiga del carrer Martí d’Ardenya, oberta el 15 de juliol de 1951, hi ha de tot allò que un necessita per a la casa i la nevera. Ella hi va començar a despatxar sent tota una joveneta, al costat dels pares, i ara, amb 83 anys, encara es posa darrera el taulell cada matí. Té un caràcter tranquil, diu que no s’enfada mai, i sempre et rep amablement. Li hem fet una visita especial, per posar-nos cara a cara i parlar una estona amb calma. Volem que ens expliqui tot el que recordi i preguntar-li per conèixer detalls i anècdotes que, als lectors que llegireu l’entrevista, segur que us seran nous.

Paquita, quins són els orígens d’aquesta botiga? Hem de remuntar-nos a l’any 1951 i, de pas, a la seva joventut..

Quan es va obrir la botiga, amb els meus pares, jo tenia 14 anys i enguany ha fet 69 anys que està oberta. Aquí, en aquest local, hi havia una senyora molt gran que tenia dues filles i un fill, tots tres solters i grans, i li insistia al meu pare que li comprés la casa. Li deia "Va Siscu, que tens tres filles, totes dones, comprem la casa que hi ha la botiga". De manera que el meu pare, al final, la va comprar.

Jo vaig acabar les vacances d'estiu del col·legi i la botiga la vàrem obrir al juliol. Va ser sortir del col·legi i posar-me aquí. Li he de donar gràcies a la mestra que teníem perquè, en una llibreta, em va apuntar els pesos. Llavors tot anaven per onzes i terços. Llavors ella m'hi va escriure, per exemple, que tres onzes eren cent grams, i així va anar anotant-me tot allò que em podia fer falta. Quan vam obrir, tot i que hi havia els meus pares, jo ja em vaig posar aquí darrera.

Recorda alguna anècdota d'aquells inicis?

Sí. Venia la senyora que tenia abans la botiga, a qui li havíem comprat la casa, i mentre estava per allí venien algunes clientes. N'entrava una, per exemple, i em preguntava si les pomes que tenia eren bones. Jo li contestava que no ho sabia perquè no les havia tastat. És clar, quan marxava la clienta, aquella dona em deia "tu has de dir que són boníssimes, no ha de dir-li que no les has tastat".

Quan va obrir la botiga, en aquest carrer i a Altafulla en general hi havia molts més comerços que ara oi?

I tant! Quan vaig començar hi havia Cal Punsoda que era botiga de queviures i pastisseria; Cal Porgueres que també era comerç de queviures, la peixateria de Ca la Tona i dues carnisseries. Més tard va haver-hi més comerços, com una altra botiga que estava on ara hi Ka la Iaia, una sabateria o una botiga de roba que era prop de la perruqueria de la Maria, davant de la Violeta. I posteriorment, on ara hi ha el Lola Bistro, hi va

obrir un Spar. Quasi davant, hi havia una de les carnisseries que deia i més avall hi tenies l'altra.

Estem parlant, si ens centrem en els anys que parlàvem abans, en una època en que es fiava. Les famílies feien la despesa i s'anava apuntant fins que a final de setmana o del mes, es passava a pagar.

I tant. I nosaltres, com també a Cal Porgueres, aquí vam fer la distribució de la cartilla del racionament. La gent venia amb la cartilla i nosaltres havíem de donar el que deia allí. Un quart de quilo de sucre per persona, arròs i oli.

A la foto i d'esquerra a dreta rere el taulell: la Paquita, la seva mare, una germana i el seu pare.

Sé que té una anècdota amb la Guàrdia Civil molt curiosa i fins tot graciosa. Ens l'explica?

Sí. Veníem tri per les gallines i el posàvem en un caixó de

fusta perquè la gent se'n posés el que necessités. Aquí hi venia a comprar la Guàrdia Civil. Eren nois joves i estaven contents amb nosaltres perquè quan venia la festa, el pare els hi donava algun obsequi. Llavors quan venien a comprar, posaven el casc prop del caixó i, mentre el pare o la mare els despatxaven, jo sortia i els hi posava el casc dintre i els hi colgava de tri.

Llavors, uns dels que venien a comprar vivien a la Mora perquè allí hi havia un destacament. A més de venir ells, a vegades també venia la dona d'un d'ells -no recordo si era la dona del cabo o del Sargent- i jo sempre li deia que estava molt guapa. Ella em responia "¿de verdad me lo dices Paquita?" i jo li contestava que sí, que estava realment guapa.

Doncs bé, un any pels Sants Innocents, vaig agafar una arengada i la vaig disfressar. Li vaig posar una floreta al costat de l'ull, li vaig fer unes faldilletes i la vaig embolicar. Quan va venir un dels guàrdies a comprar li vaig demanar que li donés aquell paquet a ella, a la senyora. Com a ells també se'ls coneixia popularment com a "arengades" per això vaig fer la broma. Al cap d'uns dies em ve un soldat i em diu "Le traigo un regalo de parte de la señora que estuvo muy contenta". L'obro i era un collaret.

I com era Altafulla en aquells anys? Com era com a poble i quins canvis hi ha vist vostè?

Han canviat moltes coses, moltíssimes. Abans hi havia molta amistat entre els veïns i tots s'estimaven. A l'estiu tots sortíem a la fresca al carrer. Ara ho veus tot tancat, cadascú està a casa seva. Abans hi havia una altra estima, la gent era més oberta i s'estimava més. Hi havia més veïnatge. Ara ha canviat tot molt.

Abans, repassant els comerços que hi havia, m'ha parlat vostè de quatre botigues de queviures en uns anys en que Altafulla tenia menys habitants que ara. Deuria haver-hi molta

competència oi?

Hi havia molta menys gent i totes les botigues vivien. No hi havia les grans superfícies i la gent comprava al poble. Jo sempre agraeixo a les clients que segueixin venint perquè jo entenc que avui en dia tot s'ha de mirar i hi ha el tema dels preus. Les botigues petites no podem competir amb les ofertes de les grans superfícies. En tot cas, jo estic molt contenta de la clientela que tinc.

Perquè l'ha anat fidelitzant amb els anys i aquest és el secret de tot bon venedor. És un dels punts forts que li permet continuar, oi?

Aquí, a més, tinc l'avantatge que estic a casa, perquè si hagués de pagar un lloguer jo no podria. Aquest és un dels problemes d'avui en dia, que els lloguers van molt cars i costen de pagar. I després també hi ha el canvi de costums perquè la gent s'ha acostumat a comprar-ho tot en un sol lloc i a més si ho demana li porten a casa. Són més còmodes. A més, tenint la botiga tinc també una obligació que m'obliga a bellugar-me i això és bo.

Però vostè ha pensat en algun moment en plegar?

No encara, home. No veu que encara soc jove! Això és la meua vida i m'agrada. I no pensi pas que estic tan fresca. Porto una pròtesi de maluc fa més de 15 anys i tinc molt de dolor però, és igual, així em bellugo. Jo vaig amb el meu bastonet i vaig fent.

La botiga té relleu? Quan vostè tanqui ho agafarà algú?

No. Els meus fills tenen altres feines i altres plans. Avui en dia, una botiga així no val la pena. La gent s'ha acostumat a comprar d'una altra manera. Tot té els seus inicis i tot canvia.

PERMETEU-NOS acabar aquesta entrevista amb aquest anunci de l'Agència de Consum de Catalunya on es demana apostar pel comerç tradicional si volem evitar que les botiguetes de barri o del poble acabin tancant portes per sempre més. Mireu-vos el vídeo. És breu, entenedor i convida a la reflexió.

626 863 848

info@altafulles.cat

Vine al nostre club!

Vols unir-te gratuïtament i gaudir de descomptes i premis?

[Som-hi](#)

Informa't abans que els altres

Si vols estar al dia de tot el que publiquem en aquesta web, apunta't aquí. No fem spam... ☐

Email

Subscriure'm

Resum Política de privacitat i protecció de dades

* **RESPONSABLE:** És el meu deure informar-lo que les dades de caràcter personal que em proporcionis omplint el present formulari seran tractades per Altafullenca de Comunicació Integral s.l. com a responsable d'aquesta web.

* **FINALITAT:** l'enviament de notícies i comunicacions d'altafulles.cat.

* **LEGITIMACIÓ:** Consentiment de l'interessat.

* **DESTINATARIS:** Com a usuari i interessat li informo que les dades que em facilita estaran ubicats en els servidors

d'Automatic (proveïdor del servei de subscripcions d'altafulles.cat). Veure [política de privacitat d'Automatic.](#)

* **DRETS:** Té dret, entre d'altres, a accedir, rectificar, limitar i suprimir les seves dades. Pots obtenir informació addicional i detallada sobre Protecció de Dades i consultar la nostra política de privacitat en la nostra pàgina d' [Avís legal](#).

Segueix-nos

No et perdis tota l'actualitat d'altafulles.cat a les xarxes socials

- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

© 2020 Altafulles ~ info@altafulles.cat | weBDesing: efeonce.es

626 863 848

Envian's un WhatsApp amb el teu nom, cognom i correu electrònic i passaràs a formar part del club d'Altafulles.

És un Club gratuït i que comporta tenir accés a descomptes a certs productes, accés a algunes activitats culturals i amb la possibilitat de prendre part a sortejos per guanyar premis.

[Som-hi](#)